

E. G. WHITE

*EXPERIENȚE
,
ȘI VIZIUNI*

Editura Păzitorul Adevărului

PREFAȚA

„În timpurile din vechime Dumnezeu le-a vorbit oamenilor prin profeți și apostoli. În aceste zile, El le vorbește prin mărturiile Duhului Sfânt. N-a fost niciodată un timp în care Dumnezeu să instruiască poporul Său mai puternic de cum o face acum, în legătură cu voința Sa și drumul sau comportarea pe care El ar dori ca ei să o aibă.

Pe măsură ce timpul se apropie și lucrarea de vestire a ultimei avertizări adresate lumii se extinde, este foarte important ca aceia care primesc adevărul prezent să aibă o clară înțelegere a naturii și influenței Mărturiilor pe care Dumnezeu, în providența Sa, le-a legat de lucrarea soliei îngerului al treilea, chiar de la începuturile ei. În paginile ce urmează sunt redată paragrafe din ceea ce am scris în ultimii patruzeci de ani cu referire la experiența mea de la început în această lucrare specială, prezentând, de asemenea, ceea ce Dumnezeu mi-a descoperit cu privire la natura și importanța Mărturiilor, modul în care sunt date și cum trebuie să fie privite.

Nu mult după 1844, am primit prima mea viziune. Eram în vizită la o scumpă soră în Hristos, a cărei inimă era legată de a mea. Cinci dintre noi, toate femeile, am îngenuncheat liniștit la altarul familial. În timp ce mă rugam, puterea lui Dumnezeu a venit asupra mea așa cum n-am simțit-o niciodată mai înainte. Am avut simțământul că sunt înconjurați de lumină și că mă înalț mai sus și tot mai sus de la pământ.

La data aceea am văzut experiența credincioșilor adventiști, venirea Domnului Hristos și răsplata celor credincioși.

„În a doua viziune, care a urmat imediat după prima, mi s-au arătat încercările prin care trebuia să trec și că aveam datoria să merg și să spun și altora ce-mi descoperise Dumnezeu. Mi-a fost arătat că lucrarea mea va fi întâmpinată cu o mare apostazie și că inima îmi va fi sfâșiată de suferință, dar harul lui Dumnezeu va fi îndestulător și mă

PRIMA MEA VIZIUNE*

14

Deoarece Dumnezeu mi-a arătat călătoria adventiștilor către sfânta cetate și bogata răsplătire pe care o vor primi cei care așteaptă înapoierea Domnului lor de la nuntă, desigur că e de datoria mea să dau un rezumat despre ceea ce Dumnezeu mi-a descoperit. Sfinții cei iubiți au de învins multe greutateți. Dar „*întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.*” (2 Corinteni 4:17,18). Pentru o mai bună dovadă am încercat ca să iau cu mine câțiva struguri din Canaanul ceresc, pentru care unii au vrut să mă omoare cu pietre, după cum și adunarea lui Israel a vrut să omoare cu pietre pe Caleb și pe Iosua pentru raportul lor. (Numeri 14:10). Dar eu vă asigur, iubiții mei frați și surori în Domnul că este un pământ bun și noi suntem în stare să-l luăm în stăpânire.

Pe când ne rugam la altarul familiar, Spiritul Sfânt a venit asupra mea și mi se părea că sunt ridicată din ce în ce mai sus, mult deasupra acestei lumi întunecate. Eu căutam împrejurul meu să văd pe adventiștii de pe pământ, dar nu puteam să-i găsesc deloc; atunci o voce mi-a zis: „Privește încă odată, dar ceva mai sus.” De data aceasta, ridicând ochii mei mai sus am văzut o cărare îngustă și dreaptă care era întinsă sus, deasupra acestei lumi. Pe aceasta călătoreau adventiștii către cetatea sfântă, care era situată la celălalt capăt al căii. În urma lor la începutul căii era o lumină strălucitoare, care era „strigătul de la miezul nopții”, - după cum mi-a spus un înger. Aceasta lumina întrea-ga cărare de-a lungul ei și era o lumină pentru picioarele lor, ca să nu se poticnească în mersul lor. Isus Însuși mergea în fruntea poporului

**) Această viziune a fost dată curând după marea dezamăgire adventistă din 1844 și a fost publicată în 1846. Numai câteva din evenimentele viitorului au fost arătate în acest timp. Viziunile ulterioare au fost mult mai complete.*

CĂTRE MICA TURMĂ

49

Iubiți frați, la 26 ianuarie 1850, Domnul mi-a dat o viziune pe care vreau s-o istorisesc. Eu am văzut că unii din poporul lui Dumnezeu sunt nechibzuiți și leneși și nu veghează decât pe jumătate; ei nu recunosc timpul în care trăim astăzi când bărbatul cu „mătura” a venit și că ei sunt în primejdie de a fi măturați. Eu am rugat pe Isus pentru salvarea lor să mai îngăduie puțin timp și să-i facă să-și dea seama de starea lor primejdioasă spre a se pregăti mai înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Îngerul a zis: „Nimicirea va veni asemenea unei furtuni puternice”. Eu am rugat pe înger să se îndure și să salveze pe cei ce au iubit această lume care au ținut prea mult la averile lor și n-au vrut să renunțe la ele și să le jertfească pentru a grăbi solii în urma lor să hrănească oile flămânde, care mureau din lipsă de hrană spirituală.

Când am văzut cum sărmanele suflete mureau fără să fi auzit adevărul prezent și mulți care pretind a crede adevărul prezent le lăsau să moară prin aceea că rețineau mijloacele necesare pentru săvârșirea lucrării lui Dumnezeu; această imagine era prea dureroasă pentru mine și am rugat pe înger să o îndepărteze de la mine. Eu am văzut că atunci când lucrarea lui Dumnezeu avea nevoie de mijloacele lor, ei plecau asemenea tânărului din Matei 19:16-22, foarte întristați. Curând va veni pedeapsa care nu poate fi oprită și va mătura averile lor și atunci va fi prea târziu pentru a mai jertfi bunuri pământești pentru adunarea unei comori în ceruri.

Apoi am văzut pe gloriosul Salvator măreț și maiestuos cum a părăsit bogățiile mării și a venit în această lume întunecoasă pentru a-Și da viața Sa prețioasă și a muri, Cel Drept pentru cei nedreți. El a purtat cele mai oribile batjocuri și dispreț, a purtat cununa de spini și picături mari de sânge și sudoare au curs în grădina Ghetsimani atunci când povara păcatelor întregii lumi zăcea asupra Lui. Îngerul a întrebat: „Pentru cine?” Ah! Eu am văzut că din cauza noastră. El a suferit toate acestea pentru păcatele noastre, pentru ca prin prețiosul Său sânge să ne răscumpere pentru Dumnezeu.

Apoi mi-au fost înfățișați înaintea ochilor acei care nu sunt gata să jertfească bunurile acestei lumi pentru salvarea sufletelor,

CELE DIN URMĂ PLĂGI ȘI JUDECATA

La conferința generală care a avut loc la Sutton, Vermont în septembrie 1850 mi-a fost arătat în viziune că acele șapte plăgi din urmă vor fi vărsate (pe pământ) după ce Isus va părăsi Sanctuarul. Îngerul a zis: „Prin mânia lui Dumnezeu și a Mielușelului va veni asupra nelegiuitorilor nimicirea sau moartea. Prin vocea lui Dumnezeu sfinții vor deveni puternici și înfricoșători, întocmai ca o oaste sub stindard, dar judecata nu o vor executa atunci. Judecata va fi executată la sfârșitul celor o mie de ani.”

După ce sfinții vor fi îmbrăcați în nemurire și vor fi luați împreună cu Isus, după ce ei își vor primi harfele, veșmintele și coroanele lor și vor fi intrat în cetate, atunci ei vor sta cu Isus la judecată. Cărțile sunt deschise - cartea vieții și cartea morții. Cartea vieții conține faptele bune ale sfinților, iar cartea morții conține faptele cele rele ale nelegiuitorilor. Aceste cărți vor fi comparate cu cartea legii, Biblia, și în armonie cu aceasta oamenii vor fi judecați. Sfinții, în conglăsuire cu Isus rostesc sentința de moarte asupra lor. „Iată”, a zis îngerul, „sfinții stau cu Isus la judecată și condamnă pe nelegiuitorii după faptele lor și pedeapsa pe care o vor primi la executarea judecării e trecută sub numele fiecăruia.” Eu am văzut că aceasta e lucrarea sfinților cu Isus, în timpul celor o mie de ani în Cetatea Sfântă înainte de pogorârea lor pe pământ. La sfârșitul celor o mie de ani, Isus părăsește Sfânta Cetate împreună cu îngerii și cu toți sfinții Săi și în timp ce El coboară pe pământ împreună cu ei, nelegiuitorii morți sunt înviați, și chiar și acei care L-au străpuns Îl vor vedea în slava Sa și pe îngeri și pe sfinți împreună cu El și se vor jeli din pricina Lui. Ei vor vedea semnele cuielor în mâinile și picioarele Sale și rana cea din coasta Sa. Semnele cuielor și a sulitei vor fi podoaba mării Sale. La sfârșitul celor o mie de ani, Isus va sta pe Muntele Măslinilor, care se va despica și va face loc unui șes mare. Cei care fug în acest timp, sunt nelegiuitorii de curând înviați. Pe acest șes mare coboară Cetatea cea Sfântă. Satan va umple în acel timp pe nelegiuitorii cu spiritul său. El îi va induce în eroare făcându-i să

MOARTEA LUI ȘTEFAN

Numărul ucenicilor a crescut repede în Ierusalim și mulți preoți au dat ascultare credinței. Ștefan, plin fiind de credință făcea minuni și semne mari în popor. Căpeteniile iudaice erau umplute însă de și mai mare mânie când au văzut cum unii dintre preoți se întorseseră de la prescripțiile și jertfele lor și primiseră pe Isus ca jertfa cea mare. Cu putere de sus, Ștefan a muștrat pe preoții și pe bătrânii necredincioși și a înălțat pe Isus în fața lor. Ei nu puteau să reziste înțelepciunii și puterii cu care el vorbea și când au văzut că nu pot reuși nimic au mituit oameni, care să jure fals că l-ar fi auzit vorbind cuvinte disprețuitoare contra lui Moise și contra lui Dumnezeu. Ei au răsculat poporul, au prins pe Ștefan și l-au acuzat prin martori mincinoși că ar fi vorbit contra templului și legii. Ei au susținut că, chiar ei înșiși l-ar fi auzit zicând că acest Isus din Nazaret va schimba rânduielile date de Moise.

198

Când Ștefan stătea în fața judecătorilor, mărirea lui Dumnezeu se oglindea pe fața sa. „*Toți cei ce ședeau în sobor s-au uitat țintă la Ștefan și fața lui li s-a arătat ca o față de înger.*” (Fapte 6:15). Când a fost somat să răspundă la acuzațiile aduse contra lui, el a început de la Moise și de la profeți; a repetat istoria fiilor lui Israel și felul cum i-a condus Dumnezeu și a arătat cum Hristos a fost vestit de mai înainte în profeție. El i-a făcut atenți la istoria templului și a spus că Dumnezeu nu locuiește în temple făcute de mâini. Iudeii adorau templul și erau plini de mare furie, când se zicea ceva contra acestei clădiri, mai mult chiar, decât atunci când s-ar fi vorbit contra lui Dumnezeu. Când Ștefan vorbea despre Hristos și-i făcea atenți asupra templului, au observat că poporul a lepădat cuvintele sale și i-a muștrat fără nici o teamă: „*Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt.*” (Fapte 7:51). În timp ce ei respectau formele exterioare ale religiei lor, inimile le erau corupte și pline de răutate ucigătoare. El le-a atras atenția asupra tiraniei părinților lor, că au prigunit pe profeți și au declarat că acei cărora le vorbea au comis un și mai mare păcat prin lepădarea și crucificarea lui Hristos. „*Pe care din prooroci nu i-au prigunit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum și L-ați omorât.*” (Fapte 7:52).

A DOUA ÎNVIERE

Apoi Isus a părăsit cetatea împreună cu întreaga Sa suită de îngeri sfinți și cu toți sfinții mântuiți. Îngerii înconjurau pe Suveranul lor și Îl conduceau pe calea Sa; iar cortegiul sfinților mântuiți îi urma. Apoi Isus a strigat cu o maiestate înfricoșătoare pe nelegiuții morți; și ei s-au sculat cu aceleași corpuri slabe și bolnave cu care au fost puși în morminte. O, ce pravești! Ce scenă!” La prima înviere toți ieșiseră din morminte în nemurire înfloritoare; dar la a doua sunt încă vizibile toate semnele blestemului. Regii și mai marii pământului, cei mici și neînsemnați, învățați și neînvățați, toți ies acum împreună din mormintele lor. Toți privesc pe Fiul Omului; și aceiași bărbați care L-au disprețuit și batjocorit, care au pus cununa de spini pe sfântul Său cap și care L-au bătut cu vergi Îl văd în maiestatea Sa împărătească. Acei care Îl scuipaseră în față în ceasul judecății Sale, se întorc acum de la privirea Sa pătrunzătoare și de la slava înfățișării Sale. Acei care au bătut cuie în mâinile și picioarele Sale privesc acum semnele crucificării. Acei care îl împunseseră în coastă văd acum semnul cruzimii lor pe trupul Său. Ei știu că El este Cel pe care L-au crucificat și L-au batjocorit în chinul Său de moarte. Acum ei caută să fugă de la fața Regelui Regilor și Domnului Domnilor și un plâns amar de mare jale izbucnește pretutindeni.

Toți caută să se ascundă în crăpăturile stâncilor și să se acopere față de strălucirea înfricoșătoare a Celui pe care L-au disprețuit altădată. Corvârșiți și loviți de maiestatea și mărirea Sa extraordinară, ei au ridicat deodată vocile lor și au strigat cu o claritate îngrozitoare: „Binecuvântat este cel ce vine în numele Domnului.”

Isus și sfinții Săi îngeri însoțiți de toți sfinții se întorc înapoi la cetate, iar plângerile amare și strigătele de jale ale nelegiuților condamnați umpleau văzduhul. Apoi am văzut că Satan a început din nou lucrarea Sa. El mergea de la unul la altul dintre supușii săi și întărea pe cei slabi și șubrezi, le spunea că el și îngerii săi sunt foarte puternici. El le arăta nenumărate milioane care înviaseră din morți. Printre ei se aflau războinici și regi puternici care erau destoinici în luptă și care cuceriseră

292

293

CUPRINS

Prefața	3
Experiențe și viziuni	5
Prima mea viziune	8
Alte viziuni	18
Sigilarea	21
Iubirea lui Dumnezeu pentru poporul Său	23
Clătinarea puterilor cerului	25
O ușă deschisă și una închisă	26
Cercarea credinței noastre	30
Către mica turmă	32
Cele din urmă plăgi și judecata	35
Sfârșitul celor 2300 de zile	36
Datorii cu privire la timpul strâmtorării	38
Ciocăniturile misterioase	40
Solii	42
Semnul fiarei	45
Orbi și conducători de orbi	48
Pregătire pentru sfârșit	49
Rugăciunea și credința	52
Timpul străngerii fiilor împrăștiați	53
Visele sorei White	57
Visul fratelui Miller	60

SUPLIMENT

Observații explicative	63
Ordinea evanghelică	73
Greutăți în comunitate	79
Speranța comunității	82
Pregătirea pentru a doua venire a lui Hristos	85
Credincioșie la adunările publice	88

Către cei fără experiență	91
Tăgăduirea de sine	94
Nepolitețea	94
Păstori falși	95
Darul lui Dumnezeu pentru oameni	97

DARURI SPIRITUALE

Prefața	103
Căderea lui Satan	113
Căderea omului	115
Planul de mântuire	116
Prima venire a lui Hristos	119
Lucrarea lui Hristos	124
Schimbarea la față a lui Isus	126
Trădarea lui Hristos	129
Judecarea lui Hristos	132
Crucificarea lui Hristos	137
Învierea lui Hristos	142
Înălțarea lui Isus la cer	149
Ucenicii lui Isus	150
Moartea lui Ștefan	155
Convertirea lui Saul	156
Iudeii hotărăsc să omoare pe Pavel	158
Pavel vizitează Ierusalimul	161
Marea apostazie	164
Taina fărădelegii	167
Moartea nu este o viață veșnică în chinuri	171
Reformațiunea	174
Unirea bisericii cu lumea	178
William Miller	180
Prima solie îngerească	183
Solia îngerului al doilea	187
O descriere a mișcării advente	189

O altă descriere	193
Sanctuarul	197
Solia îngerului al treilea	200
O temelie neclintită	204
Spiritism	206
Lăcomia	210
Cernerea	212
Păcatele Babilonului	216
Marea strigare	219
Încheierea soliei îngerului al treilea	221
Timpul strămtorării	223
Scăparea sfinților	225
Răsplata sfinților	228
Pământul pustiit	229
A doua înviere	231
Moartea a doua	233

Tipărit la:

S.C. Farul Speranței SRL

str. Morii, nr. 27

505200 Făgăraș - Brașov

Tel. +40 268 213 714